

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 32282

A47h 123/12
Kl. 34e, 19/01

N. V. Balatum, Huizen

Zasłona z papieru lub podobnego materiału

Zgłoszono 27 czerwca 1939

Udzielono 15 października 1943

Pierwszeństwo: 28 czerwca 1938 (Niderlandy)

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest ulepszona przeciwsłoneczna zasłona zwijana, wykonywana normalnie z tkaniny.

Zasłony tego rodzaju osłabiają w znacznym stopniu siłę światła, tak iż jest ono niedostateczne przy pracy, poza tym zasłaniają one widok na zewnątrz zasłony.

Zasłona według wynalazku nie posiada tych wad. Promienie słoneczne, padające na zasłonę, przechodzą przez nią częściowo, zostają jednak tak rozproszone, iż przez wewnętrzną powierzchnię zasłony nie przedostają się promienie, działające ujemnie. Zasłona jest przezroczysta, nie zasłania więc widoku zewnętrznego, umożliwia ona przewietrzanie, co jest nadzwyczaj ważne przy otwartym oknie, jest tania jako też trwałą.

Zasłona, wykonana z mocnego papieru lub podobnego materiału, posiada większą ilość otworów lub szczelin, które mogą być umieszczone wzdłuż linii prostej lub łukowej w regularnych szeregach, względnie przestawione względem siebie, lub też rozrzucone nieregularnie, mogą one posiadać rozmaite położenia, w różnych odstępach od siebie i ich wymiary mogą być rozmaite.

Najlepsze wyniki osiągnięto przy zastosowaniu otworów, przeprowadzonych wzdłuż linii prostej i o szerokości odpowiadającej w przybliżeniu grubości materiału zasłony, przy czym otwory te są umieszczone poziomo w regularnych szeregach i równych odstępach od siebie. Wygląd zasłony jest estetyczny, a widoczność przez zasłonę jest dostateczna.

Jeżeli oko znajduje się tuż przy zasłonie, widzi ono nadzwyczaj wyraźnie przedmioty poza zasłoną, podczas gdy przy oddalaniu się od niej, obraz tych przedmiotów staje się najpierw mglisty, następnie jednak przy dalszym oddalaniu się ponownie wyraźny. Siła promieni świetlnych jest jednak w każdym przypadku korzystnie osłabiona.

Przy zmniejszaniu szerokości szczelin promienie świetlne, przechodzące przez nie, załamują się nieco, tak iż osiąga się ich znaczne rozproszenie.

Szczeliny wytwarza się równocześnie w wielkiej ilości.

Przed wytłaczaniem szczelin lub po ich wytłoczeniu zasłonę można wzmocnić np. paskami lub przez nasycenie jej odpowiednim środkiem. Nadaje się do tego celu szczególnie roztwór mączki, otrzymanej z rośliny Konyaku-Jesillus, rosnącej na Jawie; wówczas zasłona jest wytrzymała i daje się łatwo zwijać. Ewentualnie można zasłonę polakierować.

Przykład wykonania. Poziome szczeliny

o długości 20 mm i szerokości 1 mm są umieszczone w odstępach 8 mm w kierunku poziomym, a 5 mm w kierunku pionowym.

Im silniejsze jest promieniowanie słoneczne na zasłonę, tym mniejsze mogą być szerokości szczelin i większe odstęp pomiędzy szczelinami.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Zasłona przeciwsłoneczna z papieru lub podobnego materiału, znamienna tym, że jest zaopatrzona na całej powierzchni lub jej części w drobne otworki lub szczeliny.

2. Zasłona według zastrz. 1, znamienna tym, że jest nasycona odpowiednim środkiem wzmacniającym, najlepiej roztworem mączki, otrzymanej z rośliny Konyaku-Jesillus.

N. V. B a l a t u m

Zastępca: inż. St. Pawlikowski
rzecznik patentowy